

ஐங்குறுநூறு பகரும் குறிஞ்சி The Kurinji Landscape as Depicted in Ainkurunuru

முனைவர் ரா.ஆனந்தி

தமிழாய்வுத்துறை
உதவிப்பேராசிரியர்
தனலட்சுமி சீனிவாசன்
இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் ரிசர்ச் அண்ட் டெக்னாலஜி
(நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்)
பெரம்பலூர் - 621 212, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

anandhiveera09@gmail.com

கைப்பேசி : 9585745865

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-1187-0809>

Abstract

Among the Ettuthogai (The Eight Anthologies)—which hold a unique place in the corpus of Sangam literature—the Ainkurunuru occupies a distinguished position. This work comprises five hundred poems, with one hundred dedicated to each of the five Thina (landscape-based poetic modes). Focusing on the poems of the Kurinji landscape composed by the poet Kapilar, this article examines the lifestyles of the Kurinji people and the principles of Akathinai (the poetics of inner life). It draws upon evidence from the text regarding the geographical setting of the Kurinji region—including its Muthal-porul (primary elements of time and space), Karu-porul (characteristic features of the landscape), and Uri-porul (the specific emotional theme)—as well as the economic and romantic lives of its inhabitants. Furthermore, by drawing comparisons with other ancient Tamil literary works, the article highlights the cultural richness of the Kurinji landscape.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியப் பெட்டகத்தில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ள எட்டுத்தொகை நூல்களில் 'ஐங்குறுநூறு' சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகின்றது. இந்நூல் ஐந்திணைகளுக்கும் தனித்தனியே நூறு பாடல்கள் வீதம் ஐந்நூறு பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. புலவர் கபிலரால் பாடப்பட்ட குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களை மையமாகக் கொண்டு, குறிஞ்சி நில மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளையும், அகத்திணைக் கோட்பாடுகளையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. குறிஞ்சி நிலத்தின் புவியியல் சூழல், முதற் பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் மற்றும் மக்களின் பொருளாதார, காதல் வாழ்க்கையை இந்நூலின் சான்றுகளாக அமைகின்றன. மேலும், பழந்தமிழ் இலக்கிய நூல்களின் சான்றுகளுடன் ஒப்பிடப்பட்டு, குறிஞ்சி நிலத்தின் பண்பாட்டுச் செழுமையை எடுத்துரைக்கின்றது.

திறவுச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், ஐங்குறுநூறு, குறிஞ்சித் திணை, கபிலர், அகவாழ்வு, முப்பொருள்.

முன்னுரை

உலகில் நிலம், நீர், தீ, வளி, வான்வெளி, ஆகிய ஐம்பூதங்களால் ஆனது. இயற்கை பல்வேறு வடிவங்களாய் புவியில் பரிணமித்துள்ளது. மலை, காடு, ஆறு, சமவெளி, கடல், மணல்வெளி என்றெல்லாம் பரந்து விரிந்து அமைந்துள்ளது. பழந்தமிழ் இயற்கையின் புரிதலோடு வாழ்வியை மேற்கொண்டனர். இடங்களுக்கு ஏற்ப நிலங்களைத் தமிழர் பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

சங்க இலக்கியம் தமிழர்களின் வாழ்வியலையும், அக மற்றும் புற ஒழுக்கங்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் பொக்கிஷமாகும். எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான ஐங்குறுநூறு, ஐந்திணைகளுக்குமான அகத்திணைக் கோட்பாடுகளைத் தனித்தனிப் புலவர்கள் மூலம் நூறு பாடல்கள் வீதம் ஐந்நூறு பாடல்களில் அழகுறப் பேசுகிறது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்திணைகளில், மலையும் மலை சார்ந்த இடமுமான குறிஞ்சித் திணை மக்களின் வாழ்க்கை முறையை ஐங்குறுநூறு எவ்வாறு சித்திரிக்கிறது என்பதை இந்நூலின் வாயிலாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

உலகத்தோற்றம்

உலகத்தோற்றம் பற்றியச் சிந்தனைகள் பழங்காலம் முதல் இருந்து வருகின்றது. உலகம், அவனி, ஞாலம் என்றெல்லாம் தமிழர் உலகத்தை குறித்தனர். திருக்குறள், திருமுருகாற்றுப்படை, பெரியபுராணம் போன்ற தமிழ் இலக்கியங்களின் தொடக்கம் 'உலகு' என்பதைக் கொண்டு அமைகின்றது. தமிழரின் பார்வை உலகப்பார்வை மனித இனத்தை நோக்கியப் பார்வை என்பது இதன்வழி அறியலாகின்றது. விசாலப் பார்வையால் மனித இனத்தை ஒரு சேரப்பார்த்தவர்கள் தமிழ்ப்புலவர்கள் என்பது குறிப்பிடப்படுகின்றது. இத்தகு உலகம் பற்றிய சிந்தனை பழங்காலம் முதல் தமிழகத்தில் இருந்த நிலையை,

“நிலம் நீர் தீ வளி விசும்போடு ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்”

- தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் - நூற்பா எண்-635
என்ற தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“மண்தினிந்த நிலனும்
நிலன் ஏந்திய விசும்பும்
விசும்பு தைவரும் வளியும்
வளித் தலைஇய தீயும்
தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு
ஐம் பெரும் பூதத்து இயற்கை”

- ஞா.மாணிக்கவாசகன்; புறநானூறு - பாடல் எண்-2

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலும் உலகத்தின் தன்மையினை எடுத்துரைக்கிறது. அணு செறிந்த நிலையில் உண்டாகிய விசும்பும் கிளர்ந்தெழும் வளி வளியிலிருந்து தோன்றும் தீ வழியாகத் தோன்றிய நிலையினைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வழியாக அறியலாம்.

பழந்தமிழரின் திணை ஒழுக்கம்

உலகம் தோன்றியப் பிறகு உயிர்களின் தொன்மை இனம் தமிழ் இனம் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை மேற்கொண்டுள்ளது. தாவரங்கள் தன்னுடைய இனமாகவும், பிறஉயிர்களை தனக்கு இணையாகக் கருதி செயல்படும். இயற்கை எதிராக ஒரு போதும் செயல்படாத பழந்தமிழரின் வாழ்வினை இலக்கியத்தின் வழியாக அறியலாம்.

“வேனல் அம் கிழவனோடு வெம்கதிர் வேந்தன்
தான் நலம் திருகத் தன்மயில் குன்றி
முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின் திரிந்து
பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்”

- சிலப்பதிகாரம், காடுகாண் காதை (பாடல் எண்-62)

என்ற சிலப்பதிகார வரிகளில் வாயிலாகக் குறிஞ்சியும் முல்லையும் தங்களுடைய இயல்புகளிலிருந்து மாறி மணற் பகுதிகளாயின அதனைப் பாலை என்றழைத்தனர். இவ்வாறாகப் பழந்தமிழர் திணைப் பாசூழலை அமைந்து வாழ்ந்தனர். திணை என்றச் சொல்லிற்கு இடம், ஒழுக்கம், குடி, குலம், பூமி என்று பொருள் தருகிறது. திரண்ட மக்கள் பல வகையாகத் தமக்குள் பழகித் திண்மைப்பட்டு நின்றக் கூட்டம் திணையாம்.

குறிஞ்சி புவியியல் சூழல் மற்றும் பின்னணி

தமிழர் ஒன்றிற்கு பெயரிடும்போது இடு குறியாகவும் காரணத்தின் அடிப்படையிலும் பெயரிட்டனர். காரணப் பெயர்கள் பொருள் பொதிந்த நிலையில் காணப்படுவது சிறப்புக்குரியதாகும். அந்த வகையில் திணைகளுக்கான பெயர்களும் காரணப்பெயர்களாகவே அமைந்துள்ளன.

“குறுகுதல் குறிஞ்சி எனவும், மருவுதல் மருதம்
எனவும், முல்லுதல் முல்லை எனவும், பற்றுதல்
பாலை எனவும் நெய்வது நெய்தல் எனவும் கூறுவர்”
- இராம. குருநாதன் குறிஞ்சி காட்டும் சமுதாயம், பா.15

இராம குருநாதன் அவர்கள், “தழுவுதல் தமிழ்ஞ்சி எனவும், நெரிப்பது நெரிஞ்சி எனவும் ஆவது போலக் குறுகுதல் குறிஞ்சியாகும் குறு என்பது குறுகல் எனப்படும். நானிலத்தின்; குறுகுதலான நிலம் மலையும் மலைச்சார்ந்த நிலமும் என்பர். குறிஞ்சி நிலமான மலைச்சார்ந்த இடத்தில் உரிப்பொருள் புணர்தல் ஆகும். தலைவன் தலைவி அன்பின் நிலைகளைக் கொண்டும் குறிஞ்சி நிலத்திற்கு பெயர்க்காரணம் குறிப்பிடுவார்.” - இராம. குருநாதன் குறிஞ்சி காட்டும் சமுதாயம், ப.16-17 என்று கூறுகின்றார்.

முதன் முதலில் காதல் மனத்திற்கு அடையாளமாகக் குறிஞ்சிப் பூவைச் சூடியதால் அக்களவு மன ஒழுக்கத்திற்கு ‘குறிஞ்சித்திணை’ எனப் பெயர் வைத்தனர்.

மலையும் மலை சார்ந்த இடம் குறிஞ்சி நிலம். இந்நிலத்தின் கடவுளாக முருகப்பெருமானையும் மக்களின் தலைவனாக வெற்பன், சிலம்புடன் கூடிய தலைவனையும் குறிப்பர். ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களைப் பாடியவர் குறிஞ்சிப்பாட்டுப் புகழ் கபிலர் ஆவார். குறிஞ்சி நிலத்தின் இயற்கை அழகு, அருவிகள், செங்குத்தான மலைகள், சுனைகள், விலங்கினங்கள் மற்றும் அங்குள்ள தாவர வளம் ஆகியவை கபிலரின் பாடல்களில் தத்ரூபமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

முப்பொருள் (முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள்)

தொல்காப்பியர் இலக்கணப்படி அகத்திணைகளுக்குரிய முப்பொருட்கள் குறிஞ்சித் திணைக்கு எவ்வாறு ஐங்குறுநூற்றில் பொருந்தி வருகின்றன என்பதை அறிவது அவசியமாகும்.

1. **முதற்பொருள்:** குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய காலம் கார்காலமும் குளிர்காலமும் ஆகும்; இடம் மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியுமாகும்.

2. கருப்பொருள்

தெய்வம்: முருகன் (சேயோன்).

உணவு: மலைநெல், திணை, தேன், கிழங்கு.

விலங்கு: புலி, யானை, கரடி, சிங்கம்.

பூ: குறிஞ்சி மலர், காந்தள்.

3. உரிப்பொருள்: குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய உரிப்பொருள் புணர்தலும் புணர்நிமித்தமும் (தலைவனும் தலைவியும் சந்தித்து அன்பு பூணுதல்) ஆகும். ஐங்குறுநூற்றின் குறிஞ்சிப் பாடல்கள் அனைத்தும் இந்த உரிப்பொருளை மையமாகக் கொண்டே பின்னப்பட்டுள்ளன.

கபிலர்

தமிழ்நாட்டில் கபிலர் என்னும் பெயரால் விளங்கிய புலவர் இருவர். அவர்கள் தொல்கபிலர், கபிலர் என்னும் இருவர்கள் அன்றி சாக்கிய மதத்தின் ஆசிரியராகிய கபிலமுனிவர் ஒருவரும் உள்ளார் என்பது வரலாறு நமக்குக் கூறுகின்றது. அவர் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்தவர் இல்லையாயினும் சமயநூலறிவினால் அவர்பெயரும் இந்நாட்டில் நிலைப்பெற்றிருக்கின்றது. ‘**கபிலமுனிவரைத் திருமாலின் அவதாரம்**’ என்று புகழ்ந்து கூறுதலும் உண்டு.

தமிழ்ப்புலவராய் திகழ்ந்திருந்த கபிலர் இருவரும் பிற்காலத்தவராகிய கபிலரின் வரலாறு இங்கு ஆராய்வதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. கபிலர், மதுரையில் சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவராய் வீற்றிருந்தார் என்னும் குறிப்புகள் பல நூல்களில் காணக்கிடக்கின்றன.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடல் ஹாலாஸ் மஹத்மயம் (வடமொழி நூல்) பரஞ்சோதி முனைவர், திருவிளையாடற்புராணம், கடம்பாவனப்புராணம் கபிலரகவல், சேதுமண்டல சதகம், ஞானாமிர்தம், தமிழ்நாவலர்கள் சரிதை, தனிப்பாடல், திரட்டுபுலவர் புராணம் விநோதரச மஞ்சரி, திருவள்ளுவர்கதை, பன்னிருபுலவர் சரித்திரம், முதலிய நூல்கள் கபிலரைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

குறிஞ்சி மக்களின் வாழ்க்கை

குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை இயற்கையோடு இயைந்த, எளிமையான ஆனால் வீரமும் காதலும் நிறைந்த வாழ்வியலாகும்.

வேளாட்சியும் உணவு சேகரித்தலும்: குறிஞ்சி மக்கள் தினைப் புனம் காத்தல், தேன் எடுத்தல், கிழங்கு அகழ்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்தனர். ஐங்குறுநூற்றில் குறமகள் தினைப் புனத்தைக்கிளி கடியும் காட்சிகளும், காவல் செய்யும் முறைகளும் அழகாகப் பாடப்பட்டுள்ளன.

காதல் வாழ்க்கை: களவுக்காலக் காதலின் மேன்மையும், இரவுக் குறியிடத்துத் தலைவன் வந்து செல்லும் துணிவும், தோழியின் உதவியும் குறிஞ்சி மக்களின் அகவாழ்வின் உயர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. இயற்கையின் அழகிய சூழலில் மலர்களின் வாசனையோடும் விலங்குகளின் அச்சுறுத்தலோடும் இவர்களின் காதல் வாழ்க்கை திகழ்கிறது.

அறம்

தனிமனித விழுமியங்களுள் ஒன்றான அறம் பற்றி ஐங்குறுநூறு கூறுகின்றது. மனிதன் புரியும் நற்செயல்கள் அனைத்தும் அறம் என்று குறிக்கப்படுகின்றது. தமிழர்களின் அகவாழ்க்கையிலும் புறவாழ்க்கையிலும் அறம் கடைப்பிடிக்கப்படுவதைத் தமிழ் இலக்கியங்கள்

தெளிவுப்படுத்துகிறது. மனித வாழ்க்கையில் இரண்டற கலந்துள்ள உறுதிப்பொருள்களான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கனுள் முதன்மைப்பெறுவது அறம்; இதனை,

“அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுற் பயனே”

- ச.திருஞானசம்பந்தம், நன்னூல், எழுத்ததிகாரம், நூ.எ.10,ப.12

என்று நன்னூலார் நூற்பாவழி எடுத்துரைக்கிறார். மனித வாழ்க்கையில் மனித வளர்ச்சியைப் போன்று அறவளர்ச்சியும் காலத்திற்கேற்ப நெகிழ்ச்சி பெற்றுள்ளது. பழங்கால மக்கள் பசி, பிணி, பகை, வறுமை ஆகிய வாழ்க்கைப் போராட்டங்களில் இன்பமும், பொருளும், பெற பல்வேறு நெறிகளைப் பின்பற்றியிருந்தனர். வஞ்சனையால் சுட்டப்பெறும் செல்வமும், இன்பமும் பழியென்றும் அறநெறி வழி வாழ்வதை சிறப்பு எனவும் பண்டைத் தமிழர் கருதினர்.

ஞா.தேவநேயப்பாவணார் என்பவர், “அறம் என்னும் சொல்லிற்கு 1.நல்வினை, 2.ஐயம் (பிச்சை), 3.ஏழைகட்கு இலவசமாக கொடுப்பது. 4. நோயாளிகட்கு இலவசமாகக் மருந்தீகை, 5.நலமானது. 6.இன்பம்(சுகம்) 7.தகுதியானது 8.கற்பு, 9.நோன்பு, 10.அறப்பண்பு, 11. சமயம் 12.ஓதி(ஞானம்), 13.அறச்சாலை, 14.அறத்தெய்வம், 15. நடுவுநிலையறம் பேணும் கூற்றுவன் போன்ற பதினைந்தும் வகையான பொருள்களைப் பேரகராதி தருகின்றது.”- ஞா.தேவநேயப்பாவணார் செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகராதி, ப.523

அறம், பொருள், இன்பம், மூன்றும் வாழ்வின் அடிப்படையாக அமைகின்றது. அறத்தினால் பொருளாக்கி அப்பொருளால் இன்பம் தூய்த்தல் சிறப்பானது. இத்தகைய அறத்தைப் பழந்தமிழர் மேற்கொண்டு வாழ்ந்தனர் எனக் கபிலர்,

“சாத்த மரத்த பூழில் எழும்புகை

கூட்டு விரை கமழும் நாடன்

அறவற்கு எவனோ,நம் அகல்வு அன்னாய”

-தட்சிணாமூர்த்தி, ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், பா.எ212, ப.453

அறப்பண்புள்ள சான்றோனாக இருப்பவன் ஐங்குறுநூற்றுத் தலைவன் என்பதைத் தோழிக் குறிப்பிடுகிறாள். ‘பொருட் செல்வமும் அன்பு, அருள், நடுவுநிலைமை, வன்மை முதலான பண்புச்செல்வமும் கொண்ட தலைவனை மருமகனாக ஏற்பது நமக்கு பெருமை சேர்க்கும்’ என்பதை இப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

தலைவன் ‘அறத்தில் சிறந்தவன் மனிதநேயம் உடையவன்’ என்பதை கபிலர் உணர்த்தியுள்ளார். மற்றொரு ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் தோழியின் அறம் கூறப்பட்டுள்ளது. தலைவிக்கு வெறியாட்டு நிகழ்த்த முயலுதல் கண்ட தோழி, இனி நம் களவு உறவினைத் தாய்க்கு உணர்த்துவது நல்லது என்று அறச்செயலை செய்கிறாள் இதனைக்,

“ அறியாமையின் வெறி என மயங்கி

அன்னையும் அருந்துயர் உழத்தனள் அதனால்

எய்யாதுவிடுதலோ கொடிதே- நிரைஇதழ்

ஆய்மலர் உண்கண் பசப்ப

சேய்மலை நாடன் செய்த நோயே”

-தட்சிணாமூர்த்தி, ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், பா.242

ஐங்குறுநாறு பாடலில் கபிலர் குறிப்பிடுகின்றார்.

உயர்ந்த மலைக்கு உரிமையுடைய நம் காதலனே இந்நோய்க்கு காரணம் என்ற உண்மையை நாம் மறைத்து அவள் அறியாது விடுவதால் நமக்கு தீமையாக முடியும் என்று தோழி தலைவியிடம் கூறுகிறாள். இதில் தோழியின் அறம் கூறப்பட்டுள்ளது.

மலைச் சரிவில் பயிரிடுதல்

மலைச்சரிவுகளில் இயற்கைகையில் அமைந்த இடங்களிலோ அல்லது வேண்டியவாறு பள்ளம், மேடு, இவற்றை அடுத்தடுத்து உண்டாக்கியோ அவற்றின் படிகளில் பயிடுவர். மலைக்கண் ஓடிவரும் அருவிநீரைப் பயன்படுத்திப் பயிரினை விளைவிப்பர். குறிஞ்சி நிலத்தவர் அகில், மூங்கில், முதலியவற்றை மலைச்சரிவுகளில் பயிரிடுகின்றனர்.

நிலத்தை உழுதற்கு எருதுகளைப் பயன்படுத்தினர். யானைக் கொம்பு உலக்கையாகவும் பாறைக்குழி உரலாகவும், சேம்பின் இலைகளாகவும் பயன்படுத்தினர்.

“முகைவளர் சாந்து உரல் முத்தார் மருப்பின்
வகைசால் உலக்கை வயின்வயின் ஓச்சி”
- புலியூர்க்கேசிகன், கலித்தொகை பா.4

என்ற கலித்தொகைப் பாடலில் யானைக் கொம்பு உலக்கையாகப் பயன்படுத்தியமை குறித்து அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

ஐங்குறுநாற்றின் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள் வெறும் இயற்கை வர்ணனை மட்டுமல்லாமல், சங்க காலத் தமிழர்களின் அகவாழ்வு, பண்பாடு, மற்றும் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியல் முறைகளின் ஆவணப் பதிவாகத் திகழ்கின்றன. புலவர் கபிலரின் கவித்துவமான மொழிநடை குறிஞ்சி நிலத்தை நம் கண்முன்னே நிறுத்துவதோடு, பழந்தமிழர்களின் நாகரிகச் செழுமையையும் பறைசாற்றுகிறது.

துணைநூற் பட்டியல் (References)

1. ஐங்குறுநாறு மூலமும் உரையும் - உ.வே. சாமிதையர் பதிப்பு, 1903, வைஜெயந்தி அச்சுக்கூடம், சென்னப்பட்டணம்.
2. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் (அகத்திணையியல்).
3. சங்க இலக்கியம் - வாழ்வியலும் வரலாறும் - மு. அருணாசலம்.
4. ஐங்குறுநாறு மூலமும் உரையும் - தட்சிணாமூர்த்தி, 2004 முதற்பதிப்பு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை.
5. புலியூர்க்கேசிகன் (உ.ஆ.), கலித்தொகை, பாரிநிலையம், 2010, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
6. ஞா. தேவநேயப்பாவனார், செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகரதி.
7. இராம. குருநாதன் குறிஞ்சி காட்டும் சமுதாயம்.